Doğan Kardeş

Sayı: 31 | 29 Mayıs 1967, Pazartesi | Fiatı: 50 Kuruş

ATEŞTOP
TEHLİKELİ GÖREV

(Devamı son sayfada)

YAPI ve KREDİ BANKASInın Spor ve Sergi Sarayında yapılan son ikramiye çekilişinde çocuk hesabı sahibi Akın Tansu 50.000 lira kazanmıştır. Akın Tansu'nun seyirciler arasında bulunması günün diğer sürprizi olmuştur.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

728 M

(MORAN — 812) — 36

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

29 Mayıs 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 22 Cilt: 2
Sayı: 593-31

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel. : 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

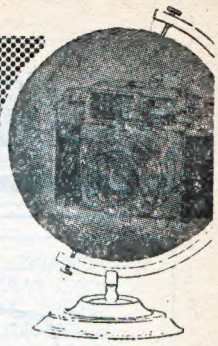

ÇOCUKLARIN MASKARASI BİR KÖPEK

Kurt kocayınca, köpeklerin maskarası olur, derler. Peki, ya köpek kocayınca, kimlerin maskarası oluyor dersiniz?.. Yukarıdaki resme göre, çocukların, öyle değil mi? Baksanıza, iki afacan kardeş, zavallı hayvancığı tam bir «hanım nine» kılığına sokmuşlar...

YAZ GELDİ, BÖYLE OLDU... Bu yıl pek bahar göremedik... Havalar serin, yağmurlu geçti. Sonra birdenbire yaz başladı. Buna en çok sevinenler çocuklar olmalı. Öyle ya, koca iki mevsim kapalı yerlerde oynamak zorunda kaldıktan sonra, güneşi görünce haklı olarak sokaklara, meydanlara, bahçelere fırladılar. İşte, bizim fotoğrafımız da, mayıs güneşi altında asfaltta resimler çizen bir küme çocuğu gösteriyor...

PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI

Doğan Kardeş'in kardeşleri arasında düzenlediği **PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI**'nın sekizinci tertip kur'a kuponlarından üçüncüsünü bu sayımızın son sayfasında yayımlıyoruz. Sarı zemin üzerine yeşil renkli bu kuponun önümüzdeki sayımızda yayımlayacağımız 4 numaralısı ile sekizinci tertip kur'a kuponları sona erecektir. Bu dört kuponla Müsabakaya katılacak kardeşlerimizden 10'u YAPI ve KREDİ BANKASI'nın 500'er liralık «İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI»nı kazanacaktır.

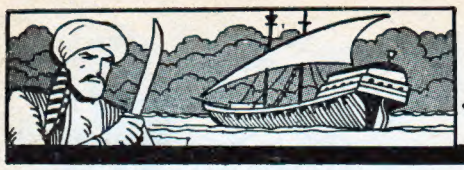

AKDENİZ

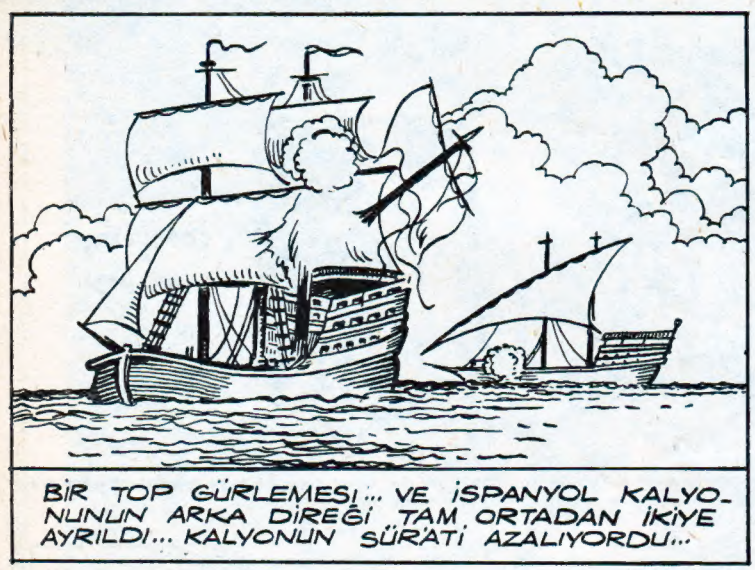
BİR TOP GÜRLEMESİ... VE İSPANYOL KALYONUNUN ARKA DİREĞİ TAM ORTADAN İKİYE AYRILDI... KALYONUN SÜRATİ AZALIYORDU...

İSPANYOLLARA BİR HEDİYE YOLLIYACAĞIM REİS... HESABIM TUTARSA GEMİDEN BİR KIRINTI DAHİ KALMIYACAK!

GÜLLEYE BAĞLI BARUT FIÇISI KALYONA İSABET ETTİĞİ ANDA PATLARSA, İŞİMİZ ÇOK KOLAYLAŞACAK!

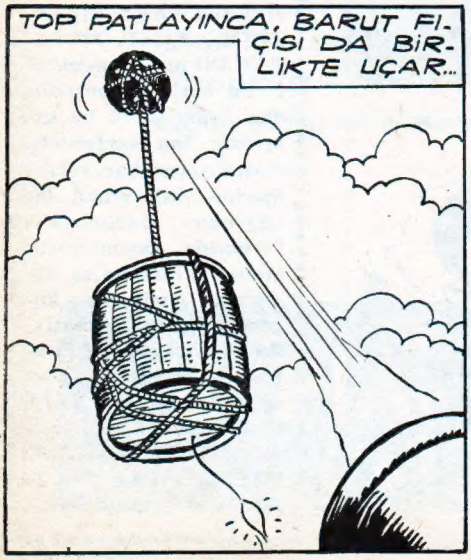
TOP PATLAYINCA, BARUT FIÇISI DA BİRLİKTE UÇAR...

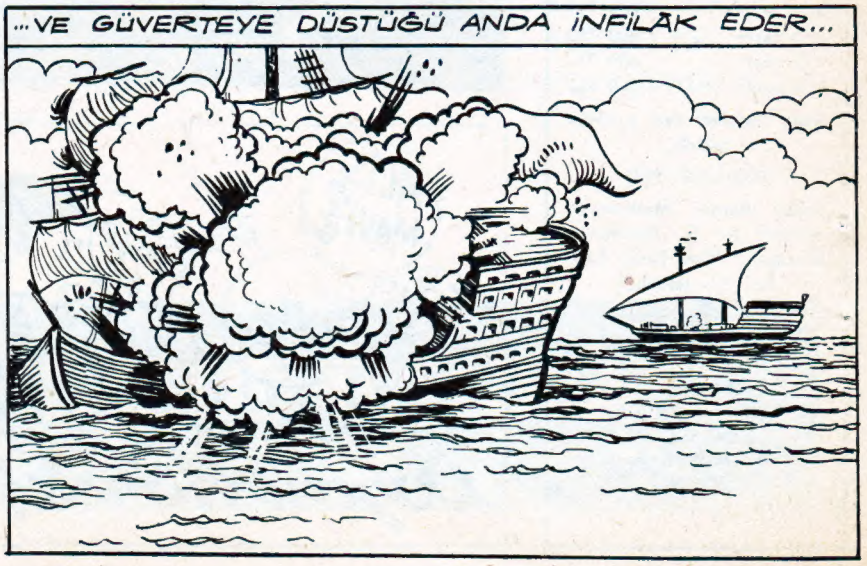
...VE GÜVERTEYE DÜSTÜĞÜ ANDA İNFİLAK EDER...

ŞAHİN

Yazan
S. Künmat
Çizen
Özcan Eralp

5 BARBAROS'UN EMRİYLE TURGUT REİSİ KURTARMAK İÇİN AKDENİZ'E AÇILAN ŞAHİN REİS YOLDA KARŞILAŞTIĞI VENEDİK KADIRGASINDAKİ AMİRALİ KANDIRIR. TEHLİKEYİ SAVUŞTURUR. DAHA SONRA BİR İSPANYOL KALYONUNUN PEŞİNE DÜŞER.

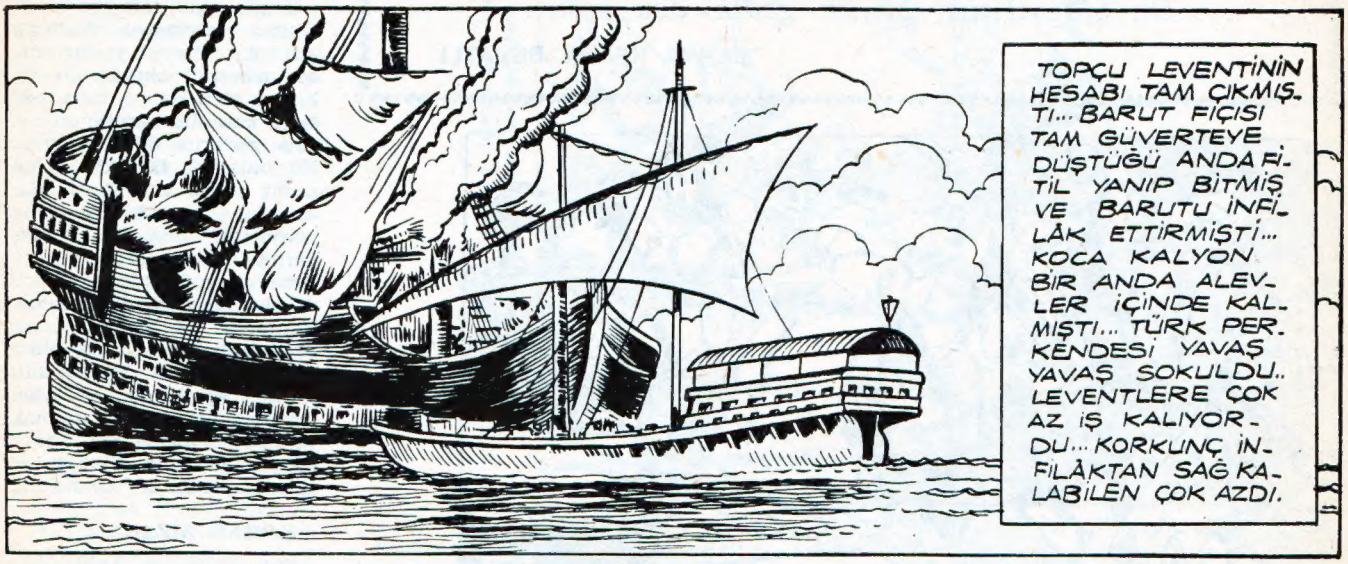

Bir âlem açan zaferlerin en genişi
İstanbul fethi Tanrının kutlu işi.
Gün doğmadan evvel o güzel saatte
On bin yiğitin «büyük - gedik» den geçişi.

YAHYA KEMAL BEYATLI

İSTANBUL SURLARINA SANCAĞIMIZI DİKEN YENİÇERİ

ULUBATLI HASAN

1453 yılı Şubat ayının ılık ve yıldızsız bir gecesiydi.

Başkent Edirne, sarayları, köşkleri, kışlaları ve evleriyle derin bir uykuya dalmıştı. Gümüş renkli Tunca ırmağı bile sanki fısıltıyla akıyordu. Yalnız bir tek yerde ufak hayat belirtisi vardı: Hünkâr Kasrı'nın üst dairesinden hafif bir mum ışığı sızıyordu. Koca koca şamdanların solgun ve titrek ışığı... Padişah henüz yatmamıştı. Daha doğrusu yatamamıştı.

Genç hükümdarın gözüne kaç gecedir bir damla uyku girmiyordu. Elleri arkasında, sert adımlarla salonu bir aşağı, bir yukarı arşınlıyor, sonra baştan başa plânlar, haritalar ve kitaplarla kaplı ortadaki mermer masanın üzerine eğiliyordu.

Bir aralık, fazla yorulmuş olacak ki hiç bozulmamış duran yatağına oturdu. Sararmış yüzünde, ne yapmak istediğini bilen, kararlı bir görünüş vardı. Keskin bakışlarını kapıdan yana çevirerek ellerini çırptı.

Kapıdaki perde aralandı, bir haremağası girerek yerlere kadar eğildi. Padişah haykırdı:

— «Haber salın Lala'ma, tez gelsin!»

Haremağası iki büklüm eğilerek ve geri geri giderek kapının ardında kayboldu.

Beş dakika geçmeden iri yarı bir adam, elinde bir tabakla içeri girdi. Bu gelen Sadrazam Çandarlı Halil Paşa'ydı. Paşa çok heyecanlı görünüyordu. Nitekim, titremesinden elindeki tabak sarsıldı, çil çil altınlar yere döküldü. Padişah, yarı şaşkınlık, yarı öfke kokan bir sesle sordu:

— «Nedir bunlar, Lala?»

Paşa gülümsemeye çalıştı:

— «Şevketlim, biz kulların böyle bir saatte efendimizin huzuruna çağrıldıkları zaman elleri boş gelmeleri âdet değildir. Bu para şimdiye kadar bende emanet idi, bundan böyle senin malındır.»

Sultan İkinci Mehmet gürledi:

— «Lala! Lala! Urum parasının bana gereği yok! Benim senden istediğim, Kostantaniye'yi (İstanbul) almak için bütün gücünle bana yardım etmendir. Şunu bilesin ki yakında cenk başlayacaktır. Bu güzel beldeyi düşmandan alacağız...»

ÖLÜM SAÇAN CANAVAR

Bu konuşmanın üzerinden birkaç saat geçmişti. Sabah ezanı okunuyor, ortalık yavaş yavaş ağarıyordu. Edirne, bugün göz kamaştırıcı görünüşüyle gün ışığına çıkmakta idi. Şehrin neresine bakılırsa büyük bir savaş hazırlığının belirtileri görülüyordu. İkiyüz bin kişilik Türk ordusu ovayı göz alabildiğine kaplamıştı. Bütün kışlalar, kervansaraylar, hanlar, evler ve diğer barınaklar yetmemiş, binlerce çadır kurulmuştu. Hepsi de birer arı kovanını andırıyordu.

Savaş hazırlıkları arasında en ilgi çeken şey topların dökümüydü. Hele bu toplardan en büyüğü gerçekten görülmeye değerdi. Öyle ki bu korkunç silâhın atış denemesi yapılırken heyecana düşülmemesi için Edirne halkına önceden haber verilmişti. Gelip geçen askerler, bu garip nesnenin önünde durmadan yapamıyor, hattâ bazıları yaklaşıp dökümcü ustası Macar Urban'ın görmez tarafından topun namlusunu şöyle bir yokluyorlardı.

O gün topla tanışma sırası Ulubat köyünden Hasan'a gelmişti. Yirmi yaşlarında, boylu boslu, yakışıklı bir delikanlı olan Hasan, topa yaklaştı, karanlık namlunun ağzına gözlerini dikti. Hayret! Ne kadar da büyüktü. İçine rahat rahat sığabilirdi. Hasan daha önce birkaç savaş görmüştü, ama bu seferki herhalde bambaşka olacaktı. Üstelik şimdi küçük rütbeli de olsa bir subaydı. Bazı durumlarda tek başına karar verebilirdi. Meselâ şu ölüm saçan canavarın Bizans surlarında açacağı bir gedikten erleriyle birlikte içeri dalmak ve şanlı sancağı ilk olarak kalenin burcuna dikmek hiç te olmayacak bir iş değildi.

KÖHNE BİZANS

Sultan İkinci Mehmet'in savaş hazırlıkları iki yıl sürmüştü. 1453 yılı Nisan başlarında 200 bin kişilik Türk ordusu, 400 parçalık donanma ve toplar İstanbul önlerinde toplandı. 6 Nisan günü şehir kuşatılmış, Türk topları Bizans surlarını dövmeye başlamıştı.

İmparator XI Konstantin Dragazes canını dişine takarak çalıştı, 30 bin şehirliyi silâh altına aldı. Macar kralına ve Papa'ya, yardım etmeleri için ricacılar gönderdi.

Surları daha önceden sağlamlaştırtmış ve önlerine 20 metre genişliğinde bir hendek kazdırtmıştı. Haliç'in ağzını da kalın bir zincirle kapattırarak donanmasını güven altına almıştı. Bu arada 1500 Ceneviz askeri Bizans'ın yardımına koşmuştu.

DALGALARDA YÜZEN AT

İkinci Sultan Mehmet, Bizans'ı amansız bir ateş çemberine almıştı. Türk ordusunun Marmara'dan Topkapı'ya kadar olan sağ kanadına Mahmut Paşa, Haliç ile Edirnekapı arasındaki sol kanadına da Karaca Paşa komuta ediyordu. Hükümdarın kendisi, bu birliklerin arasında Kapıkulu askerleriyle birlikte yer almıştı. Ulubatlı

Surlarda Türk sancağını gören Fatih Sultan Mehmet secdeye kapandı. Bin yıllık Doğu Roma İmparatorluğu, yerini Osmanlı İmparatorluğu'na bırakıyordu. Bundan böyle Türk akıncıları, tâ Viyana kapılarında at oynatabileceklerdi.

Hasan da savaşın en kızgın olduğu bu bölümdeydi.

Çeşitli aralıklarla devam eden saldırılar ve top atışları İstanbul surlarını sarsmakta ve yer yer gedikler açmakta idi. Bizans'lılar ve onları destekleyen Ceneviz askerleri bütün güçleriyle şehri savunuyorlardı. İmparator bir kuleden öbürüne koşarak topların açtığı gedikleri kapattırıyor, halkı ve askeri savaşa kışkırtıyordu. Şehirdeki bütün kiliseler insanla dolmuştu. Çanlar, sanki Dünya'ya Bizans'ın son saatlerinin yaklaştığını ilân ediyorlardı.

Kuşatmanın onuncu günü, Papa'nın kışkırtmasıyla Bizans'ın yardımına koşan beş Ceneviz kalyonu İstanbul önlerine geldi. Padişah, bu gemileri yakalaması için Türk donanmasının komutanı Baltaoğlu Süleyman Bey'e emir verdi. Ama çok büyük olan bu yelkenliler, Türk gemilerini yararak Haliç'e girdiler.

Padişah bu deniz savaşını Tophane sırtlarından gözlüyordu. Türk filosunun yenilmesine çok kızdı. Düşman donanmasını tek başına altetmek istiyormuşçasına, beyaz atını dalgalara sürdü.

Bu davranış, padişahlar padişahının, ne pahasına olursa olsun yolundan dönmeyeceğini gösteriyordu. Ama düşmanı yalnızca karadan sıkıştırmak yeterli değildi. Bunu çok iyi bilen Sultan II Mehmet dâhice bir işe girişti.

Şimdi Tophane'nin bulunduğu yerden Kasımpaşa'ya kadar inen bir yol yapıldı. Bu yola kızaklar döşendi, iyice yağlandı. 21-22 Nisan gecesi 72 parçalık Türk donanması bu kızaklı yoldan çekilerek Haliç'e indirildi.

TÜRK SANCAĞI SURLARDA

Büyük topların şehri dövmesi, donanmanın Haliç'ten bombardımanı surlarda bazı gedikler açmıştı. Surlar üzerindeki boğuşma çok kanlı oluyor, kalelere tırmanmak isteyen Türk askerleri ok ve taş yağmuru altında eziliyordu. Hendekler Türk şehitleriyle dolmuştu. 29 Mayıs günü ortalık henüz ışırken Fatih, ordularına kesin hücum emrini verdi.

Bizans'ın ölüm saati çalmıştı. Yeniçerilerin «Allah! Allah!» haykırışları, surlarda tüyler ürpertici yankılar yapıyordu. Açılan gediklere bir kaplan gibi atılan Türk askeriyle ümitsizce karşı koyan Konstantin askerleri arasında göğüs göğüse, topuz topuza, yumruk yumruğa, boğaz boğaza bir savaş başlamıştı.

Fatih Sultan Mehmet düşman donanmasını tek başına altetmek istiyormuşçasına, beyaz atını dalgalara sürdü...

Ulubatlı Hasan aylardır bugünü iple çekmişti. Göğsünde sakladığı padişah sancağını çıkarıp beline doladı ve arkadaşlarına:

— «Yürüyün şahinlerim. Koman gazilerim. Aslan sütü emmiş koçlarım, ardımdan gelin! Allah. Allah.» diyerek ileri atıldı; surlara tırmanmaya başladı.

Onu gören Bizans askerleri, yüzlerce koldan taş ve ok yağdırıyorlardı. Hasan, kılıcı ağzında, kalkanını başına siper etmiş, yüreğinde en küçük bir korku duymadan surlara tırmanmaya devam ediyordu. Kan içinde kalan tırnaklarının farkında bile değildi. İçini büyük bir sevinç kaplamıştı. Belindeki sancağı çözdü, bir ok hızıyle kalenin burcuna mıhladı. Ama tam bu sırada omuzunda kocaman bir taşın ağırlığını duydu. Başı döndü, sendeleyerek dengesini kaybetti ve yüksek surlardan aşağıya yuvarlandı. Küçük rütbeli subay, en yüksek rütbeye ulaşmış, şehit olmuştu.

Surlarda Türk sancağını gören Fatih Sultan Mehmet secdeye kapandı. Bin yıllık Doğu Roma İmparatorluğu, yerini Osmanlı İmparatorluğu'na bırakıyordu. Bundan böyle Türk akıncıları, tâ Viyana kapılarında at oynatabileceklerdi.

FETİH GECESİNDE İSTANBUL

Dinmiş günler süren Fetih'in kıyameti,
Artık sularım yine lâcivert, göklerim elâ
Bir sessizlik ölüm kadar uzun ve tatlı.
Sanki hiç yaşamamışım daha evvelâ.
Bu ne, susmuş cümle ölülerim, cümle haçlarım,
Salâ veriliyor, salâ.
Abdest alıyordu bir yeniçeri

Yanmakta bir dev gemisi, semalar boyu,
Yanmakta Orta Zaman.
Batarken ateş ateş Haliç'in ortasında,
Çekmiş asırlar asırlar süren bir aman.
Gece üzerinde hayal olmuş bir devir.
Kahraman.
Ağarıyordu şavkından heyulâ bir yeniçeri

Vurunca kıyılara halkaları başıboş,
Sallanır koca şehir.
Dalgalarla, rüzgârlarla karışır hürriyeti,
Aşağıdan sesi gelir;
Sultan Mehmet'in kadırgaları çarpmış iki yandan,
Kopmuş cihan'da ilk zincir.
Dinliyordu açıkları bir yeniçeri

Görmüşüm ufku, enginleri,
Bin yıllık surlarım dümdüz olmuş üç yerden
Sıcak parıltısı anların deli deli
Kırılan mermerden.
Kılıçların, palaların rüya gördüğü meydanlarda.
Uyanır kitaplarım, doğan düşüncelerden.
Düşünüyordu dalgalarca bir yeniçeri

Yaralıları sarmışlar, cesedleri gömmüşler akşamlara dek,
Sevgiyi unutmak meğer ne zormuş,
Kilise duvarlarına resmetmişim.
Felek alınyazımı hayra yormuş,
Yedi Tepe'm bahtiyar,
Sultanları yedi dilden hatırımı sormuş.
Gülüyordu karanlığa bir yeniçeri.

Ellememişler meyvalarımı, aziz bahçelerde,
Bir tek nefes dokunmamışlar cânıma,
İhtiyar tarih görmemiş böylesini,
Tören yapmışlar vurulan kadersiz sultanıma,
Gönülleri ne büyük,
Zerre ilişmemişler dinime, imanıma,
Götürüyordu bir desti su, yeniçeri.

Bir dem ki yüzyıllardan beri gelmemiş dünyamıza,
Herkes tanrısını kendi yüreğince anlar,
Kaybolur birdenbire periler hâlinde,
Nesillerden nesillere uzanan yalanlar,
Gece karanlığında ürperdi yeryüzü,
Ezan sesleri yanında çanlar.
Yürüyordu, sabaha doğru bir yeniçeri.

Edâ üzre geçiyordu içimizden bir uyku,
Kocaman yıldızlara aksederdi sevincimiz, nazla
Bazı evler yanıyordu hâlâ uzaktan,
Nakşoluyordu yangınlar karanlığa, beyazla,
Ben bizans büyümüştüm,
Seviyordum toprağı Roma'dan fazla.
Seviyordu beni bir yeniçeri.

Türkçe'yle dolmuştu sokaklarım, ormanlarım,
Havada şekli vardı bir sonsuzluk türküsünün.
San'atım insanlığım yeniden dile gelmişti, bir erkeklikle,
Ardından, devirler örtüsünün.
Vardım sırrına,
Türkçe'nin, kâinat gürültüsünün.
Sesleniyordu denize, burçlardan, bir yeniçeri.

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA

ORMANLAR HÂKİMİ

Tarzan

22

SLAM ADINDA BİRİ TARZAN'DAN ESKİ BİR GEÇMİŞİN İNTİKAMINI ALMAYI PLÂNLAMAKTADIR... TARZAN ONUN BİR ADAMINI YAKALAMIŞ PATRON DENEN SLAM'LA YARDIMCISINI BEKLEMEKTEDİR.

O BIÇAKLA NE YAPACAKSIN?

İPLERİNİ KESECEĞİM!.. SERBESTSİN, İSTEDİĞİN YERE GİDEBİLİRSİN...

SEN İYİ BİR İNSANSIN, TARZAN!

DİNLE BENİ. TELSİZİ NEHRE AT DA PATRON SENİN YERİNİ BULAMASIN... BİZ DE RAHATÇA KAÇARIZ!

HAYIR DOSTUM. BENİ ARAYAN İNSANDAN KAÇMAM BEN!

1-13 8260

DELİ MİSİN, TARZAN? BU ADAMLAR SENİ ÖLDÜRMEYE GELİYORLAR.

GELSİNLER BAKALIM. NE YAPABİLİRLER?

SEN ÇOK CESUR BİR İNSANSIN TARZAN. ANLAŞILDI... BEN DE SENİN TARAFINI TUTACAĞIM.

TEŞEKKÜR EDERİM... BİR DOST KAZANMAK BENİ MEMNUN EDER.

BENİM ADIM RED STON'DUR!

JOHN ELARDO

TANIŞTIĞIMIZA MEMNUN OLDUM, RED. HADİ, ŞİMDİ ARKADAŞINI GÖMELİM...

1-14 8261

ALO... ALO... TARZAN DÜŞTÜĞÜ AZGIN NEHİRDEN GÜÇ KURTULDU, BAYGIN YATIYOR.

NE HABER, BOJO?

TARZAN ARTIK ELİMİZDE PATRON. GİDELİM...

BİRAZ SONRA BURADA OLACAKLAR, TARZAN!

KORKMA RED, BEN ONLARIN HAKKINDAN GELİRİM!

1-15 8262

EH! BİRAZDAN TARZAN ELİMİZDE DEMEKTİR!

EVET, İNTİKAMINIZI ALACAKSINIZ!..

DERHÂL ONU SIKICA BAĞLAYIN... SAKIN KAÇMASIN!

TARZAN, SİLÂHIMIZ YOK! BU DURUMDA PATRONLA NASIL DÖĞÜŞECEĞİZ?..

BU AĞAÇLAR VARKEN SİLÂHA NE LÜZUM VAR?

1-17 8263

BEN SU AĞACA ÇIKIYORUM, SEN PATRONLA YARDIMCISINI BEKLE.
ONLAR GELİNCE BENİM ŞU AĞACIN GERİSİNDE BAĞLI OLDUĞUMU SÖYLER, ONLARI BURAYA GETİRİRSİN...
EEE... SONRA?
ONLAR TABANCALARINI ÇEKMEDEN, İKİSİNİ DE ATLARINDAN DEVİRMEYE ÇALIŞACAĞIM.
1-18 8264
GELİYORLAR RED, NAL SESLERİ DUYUYORUM.
SAKLAN TARZAN, ÇABUK!!
BURASI İYİ Mİ?
İYİ.
OO HOŞ GELDİN, PATRON!
TARZAN NEREDE?
1-19 8265
TARZAN MI? HA... ŞEY... EVET!.
NE VAR? NE OLDU? ŞAŞKIN ÖRDEK GİBİSİN!.
PEŞİMDEN GELİN, TARZAN'IN OLDUĞU YERE GİDELİM...
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved © 1966 by United Feature Syndicate, Inc.
1-20 8266
TARZAN BİRDEN FIRLADI
FAKAT YALNIZ BİRİNİ YAKALIYABİLDİ
1-21 8267
DEMEK BİZİ ELE VERDİN HA... ŞİMDİ GÖSTERİRİM BEN SANA!..
BANG! BANG!
DEVAMI VAR

soru cevap

B- GAGASINI KEPÇE GİBİ KULLANARAK BALIK AVLAYAN BU ÇOK İRİ KUŞUN ADI NEDİR?

1- PELİKAN
2- KARABATAK
3- BALIKÇIL

A- YURDUMUZDA İLK KEZ TİYATROYU KURAN BU DEVLET ADAMI KİMDİR?

1- OSMAN HAMDİ BEY
2- ŞEKER AHMET PAŞA
3- AHMET VEFİK PAŞA

C- İSTANBUL'DA YANGIN KULESİ OLARAK KULLANILAN GALATA KULESİ'Nİ KİMLER, NE ZAMAN YAPTILAR?

1- BİZANSLILAR 1500
2- CENEVİZLİLER 1216
3- OSMANLILAR 1453

CEVAP: A3 B1 C2

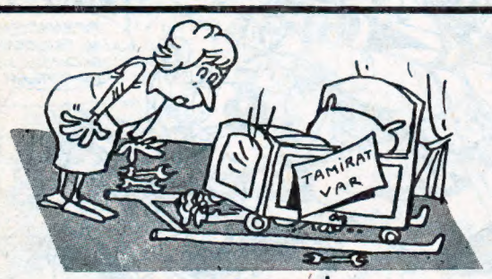

MOTORLU BEŞİK

Batı Almanya'da, bebeler için motorlu bir beşik icat edilmiştir. Bu beşik, bebek odasına döşenen küçük bir ray üzerinde, kendiliğinden gidip gelmektedir. Bu tek vagonlu, minik mototren sayesinde, çalışan annelerin işi bir hayli kolaylaşacağa benzer...

★

KALP PARA

Müthiş para sıkıntısı çeken ünlü Fransız şairi Paul Verlaine bir keresinde nasılsa, şiirlerini basan yayınevinin sahibinden 5 franklık avans koparmayı başarmıştı.

Ertesi sabah karşılaştıkları zaman Paul Verlaine'nin yüzünden düşen bin parça oluyordu:

— «Dün bana verdiğiniz paranın sahte olduğunu öğrendiğim için size çok kırıldım,» dedi.

Yayınevi sahibi:

— «Özür dilerim, onun yerine bunu alın,» diyerek başka bir 5 franklık uzattı.

— «Nasıl olur,» diye çıkıştı Paul Verlaine, «Kalp parayı bakkala yutturuncaya kadar akla karayı seçtim. Şimdi bir de geri almaya mı uğraşayım?»

HİÇ GÖRDÜNÜZ MÜ?

Ana okulunda oğlanlardan biri, arkasındaki sırada oturan küçük kıza okkalı bir şamar yapıştırmıştı... Öğretmeni oğlana:

— «Ne ayıp!» dedi. «Sen hiç kibar bir beyin, kibar bir bayanı tokatladığını duydun mu?»

Oğlan kaşlarını çatarak cevap verdi:

— «İyi ama, siz de hiç kibar bir bayanın, önündeki kibar beyin ensesine kalem batırdığını gördünüz mü?»

SAYAMAMIŞ!

Tabiat Bilgisi dersinde öğretmeni küçük Seda'ya sordu.

— Söyle bakalım Seda, kaç tane kaburgan var?»

Seda hemen:

— «Şimdiye kadar hiç sayamadım öğretmenim,» diye cevap verdi. «Ne zaman saymaya başlasam gıdıklanıyorum.»

TÜRKİYE'Yİ İYİ TANIYOR MUSUNUZ?

ÇANAKKALE BOĞAZININ DOĞU KIYISINDAKİ BU İL MERKEZİMİZİN ADI NEDİR?

CEVAP: ÇANAKKALE

9

KAPTAN ve çocukları EDİ ile BÜDÜ

by R. Dirks

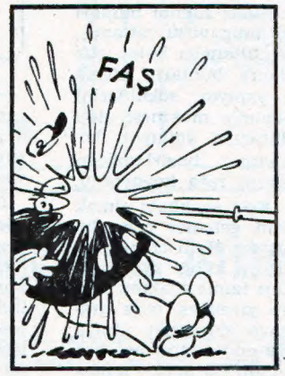

7 YANLIŞ

Ankara-İzmir arasında bir bisiklet yarışı düzenlenmişti. Yarışa katılan bisikletçilerden birinin daha ilk etapta moralini bozan bir olay oldu. Talihsiz bisikletçi demiryolu kavşağında Ankara-İzmir motorlusunun son hızla önünden geçişini seyretti. Halbuki onun pedal basacağı daha yüzlerce kilometre vardı. İkinci resimdeki 7 yanlışı bulamazsanız sakın siz de moralinizi bozmayın.

★

DEĞİŞİKLİKLER: 1) Otomobildeki flama daha yüksek, 2) Otomobilin tamponu değişik. 3) İkinci vagonun üstündeki çizgi daha uzun. 4) Bisikletçinin kazağı daha kısa. 5) Bisikletin fren kolu yer değiştirmiş. 6) Pedalın sağ kolu gösterilmiş. 7) İlk vagonun sağdan birinci camı üzerindeki siyah leke farklı.

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Babaları Cezmi Bey'in iflâsı üzerine İstanbul'daki lüks hayata veda etmek zorunda kalan Oğuz ve Sevim anneleri Leylâ Hanım'la birlikte amcaları Rasim Bey'in çiftliğine sığınırlar. Alışmadıkları yorucu ve sıkıcı hayat önceleri onlara çok zor gelirse de ister istemez buna katlanırlar. Çünkü gidecekleri başka hiçbir yer yoktur. Arada, bu zor duruma düşmelerinin sebebini birbirlerine yüklerler. Oğuz ikmale kaldığı derslerin imtihanlarını amcasının kendisini çalıştırması sayesinde verir. Okullar açıldıktan bir süre sonra havaların soğumasiyle çiftlikten ayrılıp kasabaya taşınırlar. Oğuz'la Sevim ilk karnede kırık not almazlar ama amcaları gene de memnun olmaz. Onları azarlar.

Çiftlikteki Sürgünler

Ben kunduracı, ablam terzi çırağı olmuştuk... Annemiz eve getirilen elbiseleri dikiyordu... Şişli'de yaşıyan zengin aile değildik artık...

Yazan :

KEMALETTİN TUĞCU

Bir akşam yemekten sonra Rasim Bey cebinden bir mektup çıkarttı. Babamız yazmış. Çok sıkıntı içinde bulunduğunu, hırpalandığını, bu hayata tahammül edemiyeceğini, bizim hatırımız için katlandığını yazdıktan sonra:

«Onların okumaları lâzım, diyordu. Bu arada boş vakitlerinde bir işte çalışırlarsa bana da bir yol parası gönderirler. Gelir onları görürüm. Aldığım para ancak boğazıma, oda kirasına yetiyor.»

Amcam mektubu okuduktan sonra bir de resim gösterdi. Babamızın resmi. Boyun bağısız, kasketli, bıyık bırakmış, düşkün kıyafetli bir adam.»

Annem hıçkırıklarla ağlamaya başlamıştı:

— Seni bu kılıkta mı görecektim Cezmi Bey?» diyordu.

Amcam kaşlarını çatarak:

— «Bitmez tükenmez istekleriniz olmasaydı, Cezmi bu hale gelmezdi,» dedi. «Onun temiz kalbini kötüye kullandınız, evinde rahat huzur vermediniz. Hiç olmazsa ona karşı vazifelerinizi yapsaydınız, başını dinleyecek, yorgunluğunu alacak fırsat verseydiniz böyle perişan olmazdı.»

Sonra kaşlarını çatarak:

— «Oğuz'a bir kunduracının yanında bir iş bulacağım,» dedi. «Okuldan çıkınca doğru oraya gider. Saat altıya kadar olsun çalışır.»

Önce ben işe girdim. Çarşı içinde küçücük bir dükkân. Halil Efendi aksi yüzlü, çatık kaşlı, kırkbeşlik bir adamdı. Hem ısmarlama ayakkabı yapıyor, hem de eskileri tamir ediyordu.

Daracık dükkânı ve dükkânın önünü ben süpürüyordum. Yakındaki çeşmeden su taşıyordum. Sonra eski ayakkabıların altını söküyor, çivileri temizliyordum. Bu çamurlu, büyük erkek ayakkabılarını kucağıma alırken iğreniyordum.

Daha ikinci gün o kadar dalmıştım ki Halil Efendi:

— «Senin kulağın sağır mı?» diye bağırdı.

Kıpkırmızı olmuştum. Yüzüne bakarken gözlerim doldu. O:

— «İnsanın elinde bir iş varken başka şey düşünmemeli», dedi. «Aklın nerede senin? Git yukarıdan kösele tomarını getir.»

Daracık bir merdivenden dükkânın üstüne çıkılıyordu. Orada bir insan ayağa kalkamazdı. Küçük bir pencereden ışık alıyordu. Orada eski kalıplar, eski ayakkabılar, kösele bağları, deriler duruyordu. Bazı zenginler altları delinen ayakkabılarını getirip ustaya satıyorlardı. Halil Efendi bunları almak istemez görünür, yüzü çatlamış, köselesi fena diye bahaneler bulur, çok ucuza alırdı. Sonra bunların altına güzel bir pençe yapıyor, söküklerini diktirmek için benimle makinesi olan bir büyük kunduracıya yolluyor, boyayıp hazırladıktan sonra rafa koyuyordu.

Eski ayakkabı almak için gelenler çok oluyordu. Halil efendi beş liraya aldığı ayakkabıları tamir ettikten sonra yirmibeş, otuz liraya satıyordu. Hafta sonunda bana beş lira verdi. Bu parayı amcama götürdüm. Rasim Bey beş lirayı anneme teslim etti.

Benden sonra Sevim de bir terzinin yanına verilmişti. O da okuldan çıkınca iki saat çalışıyordu. Ama o benim kadar yumuşak başlı değildi. Her şeye kızıyor, herkesi haksız buluyordu. Daha yetişkin, eli işe yatkın kızlar ona emir veriyorlardı. Bazen odamıza çekildiğimiz zaman ağlıyordu. Annem içini çekiyordu:

— «Kardeşinin bir hafta çalışıp kazandığı beş lirayı biz birşey aldırdığımız zaman kapıcıya bahşiş olarak verirdik. Paranın kıymetini şimdi anlıyoruz.»

Bir akşam annemin elinde bir de iş gördüm. Kasabanın yerlilerinden bir genç kadın bir düğüne gitmek için yaptırmak istediği bir elbisenin kumaşını anneme getirmişti. Herşeyin en güzelini bilen annem iki gün içinde bu elbiseyi dikti. Göğsünü boncuk ve pulla işledi. Gece yarısına kadar çalıştı. Eline ancak otuz lira geçti.

Ben kunduracı, ablam terzi çırağı olmuştuk. Annemiz de eve getirilen elbiseleri dikiyordu. Şişli'de yaşıyan zengin aile değildik artık.

Diğer taraftan her gece dersler devam ediyordu. Ne kadar yorgun olsak bir odada toplanıyor, derslerimizi hazırlıyorduk.

Bir ay içinde ben de arkadaşım Hasan gibi, ustamın hazırlayıp verdiği ayakkabıların altına tahta çivileri çakmasını öğrenmiştim. Gündüzden ustanın hazırladığı bu ayakkabılar bazen üç, dört çift oluyordu. Dükkâna girer girmez çantamı bir tarafa bırakıyor, küçük iskemleye oturarak çalışmaya başlıyordum.

Bir defa elime çekici vurdum. Parmağıma simsiyah kan oturdu. Halil usta kaşlarını çatarak:

— «Sana dikkat et, demiştim,» dedi. «Canın yanmadan aklın başına gelmez.»

(Devamı var)

Arasıra yakındaki çeşmeden dükkâna su taşıyordum...

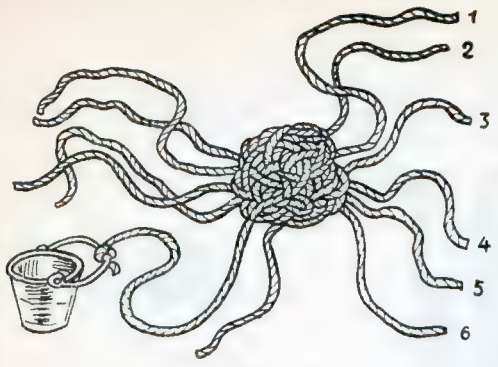

ARAPSAÇI

Türkçemizde, içinden çıkılmaz derecede karışık bir şeyden söz ederken, «arapsaçı» deyimini kullanırız. Aşağıdaki bilmece, bunun tam bir örneğini veriyor. Bakalım, siz bu arapsaçı'nı çözebilecek misiniz? Yapacağınız tek şey, altı ipten hangisinin kovaya bağlı olduğunu bulmak...

ÇÖZÜMÜ: Şekle biraz dikkatle bakacak olursanız, kovaya bağlı ipin ters yönde bükülmüş olduğunu farkedersiniz. Bu da 3 numaralı iptir.

USTA MAKASTARLAR!..

Şekilde gördüğünüz gibi, birbirine dik duran iki kurdeleyi iki makas vuruşta 6 parçaya bölebilir misiniz?

HANGİ ANAHTAR HANGİ KİLİDİN?

Resimde gördüğünüz beş anahtarın her biri, A, B, C, D, E harfleriyle belirtilmiş deliklerden birine uyuyor. Hangi numaralı anahtarın hangi harfi kilidi açacağını bir bakışta bulabilir misiniz?

★

ÇÖZÜMÜ: Anahtarlarla kilitler şu şekilde uyuşurlar:
A—5, B—4, C—1, D—2, E—3.

MİMAR OLMAK İSTEYENLERE BİR DAKİKA DÜŞÜNME PAYI!..

İşte size, birbirine benzeyen, ama gene de aralarında farklar bulunan 9 tane ev... Bu evler içinde öyle bir tanesi var ki, diğer 8 evde bulunan özelliklerden hiç değilse bir tanesini mutlaka taşıyor. Bu ev hangisidir ve onu öbür evlerden ayıran taraflar nelerdir?

Bu sorulara bir dakikadan daha kısa bir süre içinde karşılık bulabilirseniz, hiç şüpheniz olmasın, geleceğin Mimar Sinan'ı sizsiniz!..

★

BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ :

Söz konusu ev 7 numaralısıdır.

Öbür evlerin 7 numaralı evden farklı taraflarına gelince:

1'inci evin bacası yer değiştirmiş,

2'nci evin küçük bölümünün penceresi kapının üstünde,

3'üncü evin bacası, küçük binanın damında,

4'üncü evin bir çatı kısmı var,

5'inci evin bacası değişik,

6'ncı evin damı değişik,

8'inci evin küçük bölümünde kapıyla pencere yer değiştirmiş,

9'uncu evin küçük bölümü farklı yönde oturtulmuş...

YILDIRIM

11 CANAVAR KANE İLE KARISININ KAÇTIĞI UÇAKTA BULUNAN YILDIRIM KAPTAN KURTULMAK İÇİN BOŞLUĞA ATLAR. KANE İLE KARISI PEŞİNDEN ATEŞ EDERLER.

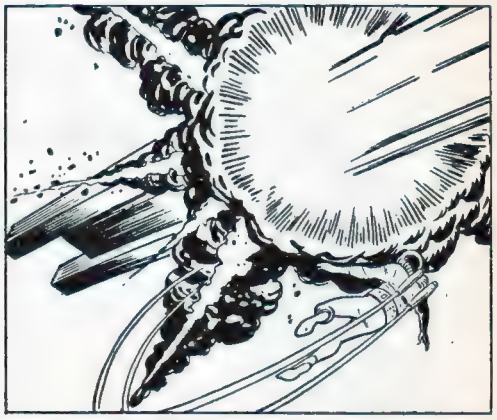

KAPTAN

TİTAN GEZEGENİNE İNDİKLERİ ZAMAN, HALK ONLARI SEVİNÇLE KARŞILADI..

GEZEGENİN BAŞKANI ÜÇÜNE DE MADALYA VERDİ...

ŞEREFLERİNE O GECE BÜYÜK BİR ZİYAFET VERİLDİ. ERTESİ SABAH DOKTOR'LA YILDIRIM DÜNYAYA DÖNECEKLERDİ...

SEN DE BİZİMLE BERABER DÜNYA'YA GELSEN OLMAZ MI, VILMA?

GELEMEM YILDIRIM. DAHA YAPACAK BİR SÜRÜ İŞİM VAR BURADA..

HAVA MEYDANI

KORKMAYIN. BEN BURADA VILMA İLE MEŞGUL OLURUM..

SAĞOL BARNEY

YAKINDA YİNE GÖRÜŞÜRÜZ

İŞİM BİTER BİTMEZ DÖNECEĞİM

GÜLE GÜLE BENİM İYİ KALDLİ ARKADAŞLARIM.

GİDELİM BARNEY, BİRAZ DAHA DURSAM AĞLAYACAĞIM!..

YILDIRIM'LA DOKTOR'UN UÇAĞINDAN BAŞKA BİR UÇAK DAHA DÜNYAYA DOĞRU UÇUYORDU..

UÇAĞIN İÇİNDE BİR TEK KİŞİ VARDI...

NEREYE İNECEĞİMİ KESTİREMİYORUM BİR TÜRLÜ.

HAH, BULDUM! BİRKAÇ SAAT SONRA CAREY MILLS'LE HESAPLAŞACAĞIZ!

BU ADAM KİMDİ? CAREY MILLS DİYE BAHSETTİĞİ ADAMDAN NE İSTİYORDU?

DEVAMI VAR

Artvin'in suyu yeter bana... Artvin'in suyunu içeyim, başımı toprağına koyayım, yeter bana...

ARTVİN BOYACISI

Kaldırımın dip tarafını tutmuş iki ayakkabı boyacısıydılar. Biri makine ile kesilmiş kırmızıya yakın sarı saçlı, yuvarlak yüzlü, basık burunlu, göğsü bağrı açık bir çocuktu. Eski, küçük, kahve rengi boya sandığının ön tarafına siyah ayakkabı boyası ile ve çarpık-çurpuk iri harflerle ARTVİN BOYACISI yazılıydı. Yanındaki çocuk da esmer ve zayıftı. Başına eski bir hasır fört giymişti.

ARTVİN BOYACISI yazısı ilgimi çektiğinden ayağımı o sandığın üstüne koydum. Boyacıya sordum:

— «Sen Artvin'li misin delikanlı?»

Yüzünü kaldırdı. Gülümsedi:

— «Artvin'liyim.»

— «İçinden mi, köylerinden mi?»

— «İçinden... Bilir misin Artvin'i?»

— «Hayır. Sandıktaki yazıyı gördüm de... Neden yazdın onu?»

— «Artvinliler görsün, gelsin diye. Artvin'den iki çift lâf edelim diye.»

— «Adın ne senin?»

— «Dursun.»

— «Kaç yaşındasın?»

— «Onbeş.»

— «Kaç yıl oldu Artvin'den geleli?»

— «Bir.»

— «Güzel midir Artvin?»

Dudaklarını uzatıp "Bak şu cahile" der gibi yüzüme baktı:

— «Artvin'in üstüne var mı?.. Nerde Artvin'deki gibi su... hava?.. Nerde var öyle ağaç?.. Kurban olayım Artvin'e.»

— «Neden geldin öyleyse İstanbul'a?»

— «Eee, insan gezmeli, görmeli.»

— «Gene gidecek misin?»

— «Evvel Allah.»

— «Ne zaman?»

— «Altı ay sonra.»

— «Neden altı ay?»

— «Para lâzım... Altmış lira yol. Orada akraba var, tanış var. Eliboş gidilmez. Sen onları düşüneceksin ki onlar da seni düşünsün.»

— «Anan, baban orada mı?»

— «Yok... Burada.»

— «Demek onların hasreti değil bu?»

— «Değil... Memleket hasreti, memleket. Orası benim memleketim.»

Yanında oturan çocuk kaşlarını çatarak lâfa karıştı:

— «Orası memleketin de, burası değil mi?.. Bütün Türkiye memleketimiz bizim...»

Dursun bilgiç bilgiç başını salladı:

— «Memleketimiz tabii Cengiz... Ama her yer bir mi?... Bağlarbaşı ile Selâmsız bir mi?»

Cengiz'e döndüm:

— «Sen nerelisin?»

— «Ben de Artvin'liyim.»

— «Nasıl buluştunuz burada?»

Dursun:

— «Biz kardeşiz,» dedi.

— «Hiç benzemiyorsunuz...»

— «Benzemeyiz... Amcamın oğlu bu benim... Ama kardeş sayılırız.»

— «Tabii... Sen kaç yaşındasın Cengiz?»

— «On dört.»

— «Okula gittiniz mi siz?»

Cengiz:

— «Ben ilkokulu bitirdim» dedi.

— «Sen Dursun?»

Cevabı Cengiz verdi:

— «Dörde kadar okudu o.»

Dursun'a baktım:

— «Sonuna da gelmişsin Dursun... Bir yıl daha dayansaydın bari...»

Kaşlarını kaldırıp iri başını salladı:

— «Eee... geçim.»

— «İstanbul'u hiç sevmedin mi?»

Yüzünü ekşitti:

— «Sevmedim... Sen Artvin'e gelsen, nasıl ağırlayacaklarını şaşırırlar. Burada yüzüne bakmıyorlar adamın. Bir dilim ekmek veren çıkmıyor.»

— «Ama bak ekmeğini burada kazanıyorsun.»

— «Artvin'in suyu yeter bana... Artvin'in suyunu içeyim, başımı toprağına koyayım, yeter bana...»

Yüzünü bana kaldırdı:

— «Sinema hastası oldum ben burada.»

Şaşırdım.

— «Neden, Dursun?»

— «Artvin'i düşünmeyeyim diye... Her gece sinemaya gidiyorum.»

— «Peki annen, baban razılar mı Artvin'e gitmene?»

— «Razı olmasınlar isterlerse... Ben giderim.»

Cengiz'e sordum:

— «Sen Cengiz, sen de özledin mi Artvin'i?»

Başını salladı:

— «Özledim.»

— «Sen de gider misin annen, baban razı olmazlarsa?»

— «Gitmem.»

Dursun:

— «O küçükken geldi buraya,» dedi. «Komaz ona gitmese de...»

Kısa bir sessizlik oldu. Dursun birden gülmeye başladı. Cengiz sordu:

— «Ne güdün be Dursun?»

— «Ayı geldi aklıma, ayı!»

Cengiz de güldü. Merak ettim:

— «Ne ayısı bu Dursun?»

Gülmesi dinince anlattı:

— «Ayı çoktur bizim orada, dağlarda. Girigiriveriler adam arasına. Bir gün ayının biri bir kulübeye girmiş. Kulübede ateş yanıyormuş. Köylü mavzerini ocağın yanındaki duvara dayamış, gitmiş. Ayı meraklı hayvandır... Herşeyi yoklar. Akıllıdır da... Kaval sanmış mavzeri. Çalayım demiş. Namluyu ağzına sokmuş...

İki çocuk katıla katıla gülmeye başladılar. Dursun boyayı bırakmıştı. Cengiz iki kahkaha arasında onu uyardı:

— «Vursana fırçayı ulan...»

Ayının başına gelenleri merak etmiştim. Sordum:

— «Sonra, Dursun?»

Cevap vermeden bir, iki daha güldü:

— «Sonra... Namlı iyice ısınmış ocaktaki ateşten. Ayının ağzı yanmış. Hızla mavzeri çekeyim derken tetiğe basıvermiş... Yallah!.. Kendi kendini vurmuş!»

— «İyi ama, işin böyle olduğunu kim görmüş?»

— «Gören yok... Köylüler ayıyı ağzında namlu ile ölü bulunca anlamışlar...»

Gene hafif sesle güldüler. Sordum:

— «Bir daha gelmez misin İstanbul'a Dursun?»

Çok kesin cevap verdi:

— «Gelmem...»

— «Ne iş yapacaksın Artvin'de?.. Boyacılık mı?»

— «Ne olursa.»

— «Ya ekmek paranı çıkaramazsan?»

Yüzüme baktı:

— «Acımdan ölürüm.»

— «Yazık değil mi?»

Asıl acıyan o oldu:

— «Ama, Artvin'de ölürüm...»

ARTVİN BOYACISI yazısı ilgimi çektiğinden ayağımı o sandığın üstüne koydum...

SEBEP

Yaşlı kadın, göz doktoruna:

— «Gözlüklerimi takmadan uyuyamıyorum,» diyordu.

— «Anlamadım!» dedi göz doktoru. «Her halde kötü bir alışkanlığın sonucu olacak...»

— «Hayır! Gözlerim miyop olduğundan rüyamda gördüğüm insanları tanımakta zorluk çekiyorum da...»

NASIL İNANMASIN!

İki dükkân sahibi konuşuyordu.

— «Gazetelerdeki küçük ilânların etkili olduğuna inanıyor musun?»

— «Tabiî inanıyorum. Geçenlerde gece bekçisi aranıyor diye ilân vermiştim... Sabahına kalmadı, dükkânı soyulmuş buldum!»

MEĞERSE...

Öğretmen, çocuklara her yemekten sonra diş fırçalamanın şart olduğunu anlatıyor, birçok hastalıkların, çürük dişlerden ileri geldiğini söylüyordu. Dersin sonuna doğru da öğrencilere birer diş fırçaları olup olmadığını sordu. Mehmet'ten başka hepsinin diş fırçası vardı.

— «Çok ayıp,» dedi öğretmen, «Neden senin diş fırçan yok Mehmet?»

— «Diş fırçam yok, ama ben bütün arkadaşlarımdan daha çok dişlerimi fırçalarım.»

— «Hem fırçan yok, hem nasıl diş fırçalıyorsun peki?»

— «Babam diş fırçası satar da öğretmenim!»

ELEKTRİK MOTORUNU İLK YAPAN BİLGİN

Michael FARADAY

★

Hayatı ve keşifleri

1

Dokuz yaşındaki Faraday'ın payına haftada bir ekmek düşüyordu. Annesi, ekmeği 14 dilime ayırıyor, her övün ona bir dilim veriyordu. 1791'de Londra'nın fakir bir semtinde doğan ünlü İngiliz bilgini Faraday'ın çocukluk günlerinden aklında kalan en acı hatıra buydu.

Ondört yaşında bir mücellitin yanında çırak olarak çalışmaya başladı. Bir gün, ağabeyi Robert'in çalıştığı nalbant dükkânına giderek borç para istedi. Önemli bir konferansı dinleyecekti. Daha önce de elektrik ve kimya konusunda kitaplar okumuştu. Amacı bilgin olmaktı.

Michael, üç yıl çeşitli kurslara devam etti. Ünlü bilgin Sir Humphry Davy'nin konferanslarını hiç kaçırmıyordu. Yirmi yaşındayken de bilginin konferanslarında tuttuğu notları ciltleyip kendisine gönderdi ve onun laboratuvarında çalışmak istediğini bildirdi. İsteğinin yerine getirileceğini de umuyordu.

Arası çok geçmeden Faraday'ın yıkık dökük evinin önünde büyük bir araba durdu. Arabadan inen bir uşak Faraday'a bir mektup uzattı. Sir Humphry'nin imzasını taşıyan bu mektupta, bilgin bir yardımcıya ihtiyacı olduğunu bildiriyor ve delikanlıyı yanına çağırıyordu. Faraday'ın istediği olmuştu.

Böylece Michael Faraday, haftada 25 Şilin ücretle Kraliyet Araştırma Enstitüsü'nde çalışmaya başladı. Sir Humphry'nin buradaki laboratuvarında ilâç şişelerini yıkıyordu. Bir süre sonra da bilginin deneylerinde ona yardımcı olmaya başladı. Artık hayallerinin büyük bir kısmı gerçekleşmiş sayılırdı.

Ertesi yıl, yani 1816'da Sir Humphry Avrupa gezisine çıkarken Faraday'ı da yanına aldı. Genç adam, Sir Humphry'nin Avrupa'lı bilginlerin önünde yaptığı deneylerde ona yardımcı olmaya çalışıyordu. Bu arada Vezüv yanardağını da yakından gördü. Bu Faraday'ı çok heyecanlandırdı.

Artık Faraday, Londra'daki Kraliyet Araştırma Enstitüsü'nde önemli bir kişi olmuştu. Madencilerin kullandıkları Davy lambasının icadında büyük bir rol oynadıktan başka çeşitli konferanslarıyla da dikkati çekiyordu. Böylece Faraday, kendini bilim dünyasına kabul ettirdi. Çalışmaları ilgiyle takip ediliyordu.

Faraday, 1821 yılında elektrik motorunu yapmayı başardı. Bir mıknatısa sarılı bataryanın yardımıyla elektriklenen bir tel parçası motorun esasını meydana getiriyordu. Faraday'ın motoru ilkeldi ama bununla elektrik çağı başlamış oldu.

Gerçekten bu büyük bir başarıydı.

(Devamı var)

OKUYUCU KÖŞESİ

Eskişehir Devrim Ortaokulu'nda okuyan bir kardeşimiz, tehlikeli bir hastalık geçirmiş ve 32 gün hastanede yatmış. Şimdi çok şükür tamamen iyileşmiş. Aşağıdaki şiir, onun hastane izlenimlerini dile getiriyor...

TABURCU OLMADAN EVVEL...

Uyanırdım gökyüzünün kızıllığında
Doktor geliverecek korkusuyla...
Taburcu değilsin diyecek,
Yüreğimi üzüntü bürüyecek.
Böylece günlerce dayandım,
Beyaz karyolama uzandım, ağladım.
Hep duvardaki takvimde gözüm,
Yattığım bir ay oldu diye düşündüm...
Aradan iki gün daha geçti,
Hekim ansızın çıkıp geldi,
Dedi ki: «Taburcusun!»
Dayanamayıp haykırdım: «Yaşasın!»
İki damla yaş kirpiğimde,
Varsın olsun...
Beni mutlu günler beklemekte...

NESRİN ÖNDER

ÖĞRETMENİM

Minik yüzlü, tatlı dilli,
Biricik öğretmenim!
Seni bir görmesem
Ne kadar çok özlerim...
Okulda annem oldu,
Her sözü bilgi dolu,
Bilemedim her zaman
Hemen yardımcım oldu.

SABAHAT MUTLU
(Konya, Merkez Ferit Paşa İlkokulu, 5/A öğrencisi)

ÇİÇEK

Bir çiçek vardı toprağın altında,
Uyumuştu bütün kış boyunca.
Bahar gelmiş, karlar erimişti,
Küçük çiçek dünyayı görmek istedi.
Gözleri kamaştı, görünce güneşi,
Mis kokulu hava hoşuna gitti,
Dünyayı çok sevmişti.
Yaşamak istedi.

REYHAN TUĞLU
(Ankara Koleji, Hazırlık C sınıfı öğrencisi)

AYŞE ABLA'NIN KÖYÜNDE...

Hatırlıyor musun
Bir zamanlar
Ilgaz dağlarında bir köye
Gitmiştik seninle?
Bir Ayşe Abla vardı hani
Yeşil yemenili,
Boynunda altınlar dizi dizi...
Hatırlıyor musun?
Sıcak pekmez içirmişti bize,
Yumuşacıktı esmer ekmeği.
Yarı çökmüş bir evdi,
Kenarından akardı dere...

★

Ayşe Abla'nın köyünde
Bir hızar vardı.
Koca koca ağaçları kesiyordu
Hiç acımadan.
Kara kalasların arasından
Sular sızıyordu...

★

Bir de patates kuyusu vardı
Bahçenin ortasında.
Ateşte kızartmıştık patatesleri.
Ne lezzetli şeylerdi,
Hatırlıyorsun, değil mi?

ŞAHİKA KÜRELİ

CAN UYAR
(Adapazarı Atatürk İlkokulu, 2/C öğrencisi)

NEVİN GÜMÜŞ
(Hattat İsmail Hakkı İlkokulu 2/A öğrencisi)

OKULUM

İki katlı bir yapı:
Önünde demir kapı,
Küçük küçük çocuklar
Okula gidiyorlar...

Benim güzel okulumda
Ne çok şeyler öğrendim.
Okuma yazmayı bilmezdim
Eğer oraya gitmeseydim.

İLKBAHAR

İlkbahar gelince
Ağaçlar çiçek açar,
Havalar ısınınca
Kırlar neşe saçar.

Renk renk kelebekler
Çiçek çiçek uçuşurlar,
Güneşli bahçelerde
Çoluk çocuk koşuşurlar.

TEYZECİĞİM

Seni canım gibi severim,
Hep yanımda olasın isterim;
Oysa ne kadar uzaktasın,
Gelecek misin bize yazın?..
Mektuplarını aldıkça bilsen
Ne çok seviniyorum ben.
Bana daha sık yaz, emi,
Özletme bu kadar kendini...

SEVTAP TOKATLIOĞLU
(Erzurum, Ömer Duygun İlkokulu, 5/D öğrencisi)

AHMET ŞÜKRÜ NAİBOĞLU: İstanbul Erkek Lisesi No. 761 — İSTANBUL. **(16 yaşında. Müzik, spor ve resim konularında yaşıtlarıyle mektuplaşmak istiyor.)**

REYHAN MERİÇ: Adapazarı Cad. Ömercik Mah. No. 83, Akyazı - SAKARYA. **(15 yaşında. Öğrenci. Kitap okumayı, seyahati ve müzik dinlemeyi çok seviyor. Yaşıtlarıyla Türkçe veya Almanca mektuplaşmak istiyor.)**

SELÇUK ERİŞİR: Bahçelievler İlkokulu, sınıf 4/G, No. 1818, Bahçelievler - ANKARA. **(Yaşıtlarıyle mektuplaşmak, pul değişmek istiyor.)**

WALTER BUCK: Pfaffenweg 81/7 STUTTGART - BATI ALMANYA. **(18 yaşında erkek. Teknolojiye, seyahate ve modal gemi yapmaya meraklı. Türkiye'deki yaşıtlarıyle Almanca, İngilizce veya Fransızca mektuplaşmak istiyor.)**

KEMAL ve FERAH DUYSAK Kardeşler: Kabataş, set üstü No. 34, kat 5 — İSTANBUL. **(Biri 12, öteki yedi yaşında olan bu iki kardeşten büyüğü altıncı sınıf küçüğü birinci sınıf öğrencisi. Her iki kardeş de yaşıtlarıyle ders, spor, hafif batı müziği konularında mektuplaşmak istiyorlar).**

GÜNTER GERSTBERGER: Rudelberg 11 - 7907 LANGENAU - BATI ALMANYA. **(16 yaşında erkek. Edebiyata, müziğe, spora, seyahate ve coğrafyaya meraklı. Yaşıtlarıyle bu konularda Almanca, Fransızca, İtalyanca veya İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

AHMET ÖRNEK: Valide Atik Kâhya sokak No. 12, Üsküdar - İSTANBUL. **(Müzikten, şiirden ve seyahatten hoşlanıyor. Türkçe veya İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

PETER NİELSEN: Torvegade 230 - ESBJERG / DANİMARKA. **(16 yaşında. Amatör radyoculuktan, matematikten, tiyatrodan hoşlanıyor. Türkiyedeki yaşıtlarıyle bu konularda Almanca veya İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

CENAP FİŞEK: Ataç sokak No. 72/9, Yenişehir - ANKARA. **(13 yaşında. Yurt içindeki ya da yabancı ülkelerdeki yaşıtlarıyle İngilizce veya Türkçe mektuplaşmak istiyor.)**

OSCARD LUND: Hoetoftevej 52, ESBJERG / DANİMARKA. **(16 yaşında. Edebiyattan plak dinlemekten hoşlanıyor. Plak koleksiyonu var. Türkiye'deki yaşıtlarıyle İngilizce veya Almanca mektuplaşmak istiyor.)**

BULMACA

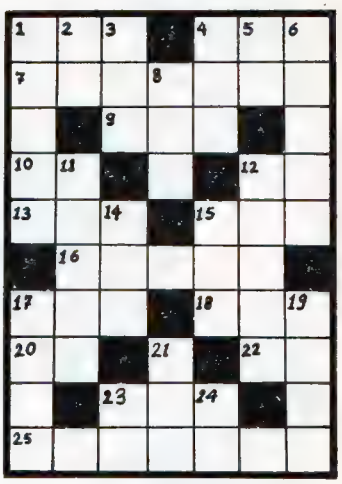

SOLDAN SAĞA:

1 — Ayıların çok sevdiği, 4 — Bir nevi pasta, 7 — Denizde bir teknenin devrilip ters dönmesi, 9 — Ayı Balığı, 10 — Hayvan Yemi, 12 — Nota, 13 — Nefesli sazlardan 15 — Büyük tren istasyonu, 16 — Müslümanlıkta her yıl kendi malının ve parasının fazlasından kırkta birinin yoksullara dağıtılması, 17 — Bahçıvan aleti, 18 — Çıngırak, 20 — Eski bir silâh, 22 — Ne var anlamına, 23 — Bir ırk, 25 — Bir ilçemiz.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — Çocukların bayıldığı renkli uçar top, 2 — Bir renk, 3 — Lâkırdı, 4 — Bir nevi kömür, 5 — Asker, 6 — Bir peynir, 8 — Bir ilçemiz, 11 — Anadolu köylerinde bir yakıt, 12 — İstanbul'da bir semt, 14 — Rüzgâr, 15 — Akaryakıt, 17 — Darıdan yapılan ve kışın içilen bir şey, 19 — Tersi hükümdar, 21 — Mesafe, 23 — Bir spor, 24 — İlçenin büyüğü.

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA:

1 — Yerebatan, 2 — Tepelemek, 3 — Tamir eden, 4 — Lâle devri, 5 — Not.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — Temel atan, 2 — Medeniyet, 3 — Davet eden, 4 — Fare zehiri, 5 — Lor.

GARİP ama GERÇEK

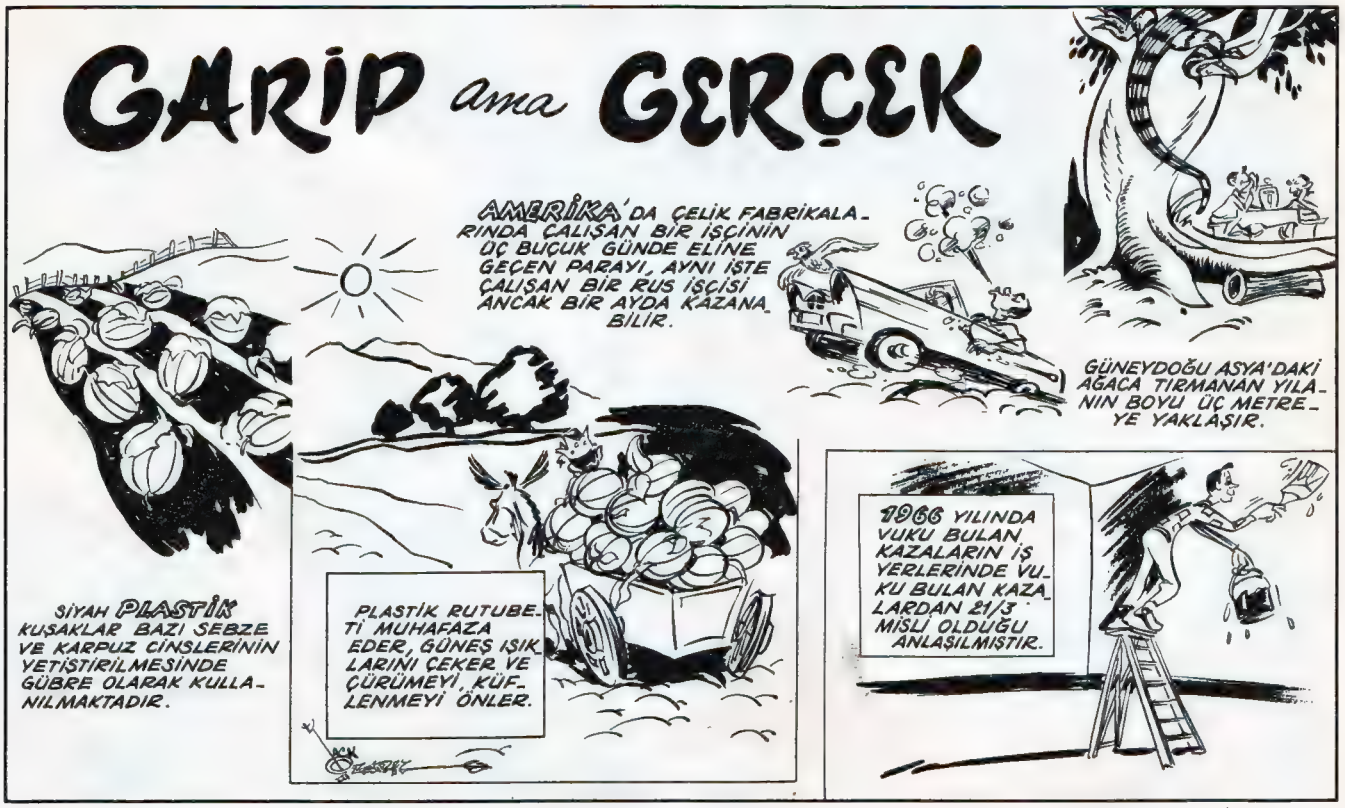

Doğan Kardeş
MÜSABAKA KUPONU
3
Doğan Kardeş

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı: 31 | 29 Mayıs 1967, Pazartesi | Fiatı: 50 Kuruş

ATEŞTOP
TEHLİKELİ GÖREV

(Devamı son sayfada)

Doğan Kardeş
MÜSABAKA KUPONU
3
Doğan Kardeş
İNDİRİMLİ KİTAP KUPONU
20 Kuruş

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı: 31 | 29 Mayıs 1967, Pazartesi | Fiatı: 50 Kuruş

ATEŞTOP
TEHLİKELİ GÖREV

(Devamı son sayfada)

Doğan Kardeş
MÜSABAKA KUPONU
3
Doğan Kardeş
İNDİRİMLİ KİTAP KUPONU
20
Kuruş

(Devamı var)